

Publicerad 2007-02-28 21:49 av Heptica

Man vet när det är slut..

Man vet när det är slut
när man upplevt för mycket
när man känner att nu..
nu finns det bara en utväg
ens livshistoria är olika
men man vet alltid när det e dags at sluta.
när man känner rädslan blandas
med salta tårar och förtvivelse
känna mörkret komma emot en som en omslukande famn
det är där jag vill vara
försvinna bort,inte finnas, för ingen kommer nånsin minnas.
aldrig komma ihåg den där tjejen
med blåa ögon,ful kropp,blek hy och sår på armarna
livslusten som en gång glänste i ögonen är
för länge sedan bort städad, för vi alla visste
och vet att den flickan inte skulle leva länge
Sorgsen barndom, alldeles ensam.
hela livet levde flickan med andras sorgsna blickar
som borrade sig in i henne och tragiska,nästan skamsna ord till flickan.
Hon visste själv hela tiden att alla på något sätt ville få bort henne
hon var något smutsigt, som en hora.
flickan var förtvivlad och sårad av allt som viskades bakom henes rygg.
Nu skulle hon visa alla att hon var modig
att hon skulle göra det.
till sist tog flickan sömntabletterna och somnade in..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Heptica med Poeter.se id #14422 innehar upphovsrätten